

ویژگی‌های روان‌سنجی نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش

شهرزاد طهماسبی بروجنی^۱

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۹/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۱/۰۵

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی روایی و پایایی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش انجام شد. بدین منظور ۳۴۴ ورزشکار دختر و پسر در رشته های ورزشی تیمی و انفرادی مختلف و سطوح ورزشی مختلف به تکمیل پرسشنامه‌ها پرداختند. بعد از تکنیک ترجمه-بازترجمه و تأیید روایی صوری پرسشنامه توسط پنج متخصص، پایلوت اولیه پرسشنامه رفع اشکالات جزئی انجام شد. جهت تعیین روایی سازه پرسشنامه‌ها از تحلیل عاملی تأییدی مبتنی بر مدل معادلات ساختاری، همسانی درونی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ و ثبات آن از ضریب همبستگی پیرسون با استفاده از آزمون-آزمون مجدد، استفاده شد. نتایج نشان داد که مدل نهایی شامل دو بُعد خودگفتاری مثبت و منفی با هشت عامل مورد تأیید قرار گرفت. همچنین، پرسشنامه از شاخص‌های برازنده‌گی مطلق، همسانی درونی و ثبات قابل قبولی برخوردار شد، که بیانگر روایی و پایایی مطلوب نسخه فارسی پرسشنامه با ۳۹ سؤال می‌باشد.

کلید واژه‌ها: خودگفتاری، روایی سازه، همسانی درونی، ثبات

Psychometric Properties of Persian Version of the Automatic Self-Talk Questionnaire for Sport

Shahzad Tahmasebi Boroujeni

Abstract

The aim of present study was measuring validity and reliability of automatic self-talk questionnaire for sport. For this purpose, 344 males and females athletes with different levels in team and individual sport complete the questionnaire. After applying the translate-retranslate technique, face validity were confirmed by 5 experts. For determining the construct validity, confirmatory factor analysis (CFA) based on structural equations was used, internal consistency of questionnaire was achieve by Cranach's alpha and Pearson correlation coefficient under test-retest method was used to study reliability of questionnaire. The Results showed that the final model was affirmed 2 dimensions including negative and positive self-talk with 8factors. In addition to, the questionnaire had absolute fit index, internal consistency and acceptable reliability that explanatory favorite validity and reliability for the questionnaire Persian version with 39 items.

Keywords: Self-talk, Construct Validity, Internal Consistency, Reliability

مقدمه

امروزه استفاده از طرح‌های مختلف خودگفتاری برای کنترل و سازمان‌دهی افکار ورزشکاران به عنوان عنصری کلیدی جهت اجرای ورزشی موفق توسعه یافته است و اغلب به عنوان بخش صحیحی از تمرین مهارت‌های روان‌شناسخی درنظر گرفته می‌شود. از نظر روان‌شناسان ورزشی، خودگفتاری یکی از مؤثرترین راهبردهای شناختی است که از جنبه عملی و نظری قابل توجیه و شامل فرآیندهای ذهنی فعال است و استفاده از آن باعث تغییر یا اصلاح تفکر موجود در زمینه تکلیفی که در حال انجام است می‌شود (هارדי، ۲۰۰۶). لذا، از جنبه کاربردی با توجه به تعاریفی که از خودگفتاری توسط پژوهش‌گران ارائه گردیده از تأثیر خودگفتاری بر بهبود اجرا حمایت شده است (تئودوراکیس، هتزیجئورگیادیس و زوریانوس، ۲۰۱۲).

بنابراین، آنچه افراد به خودشان می‌گویند به خودگفتاری مربوط می‌شود. واژه‌های متعدد و مختلفی برای توصیف این پدیده از قبیل؛ افکار خودکار، گفت-وگوهای درونی و خوداظهاری^۱ به کاربرده می‌شود، اما در ادبیات پژوهش روان‌شناسی ورزش، واژه خودگفتاری^۲ متداول است. ورزشکاران وقتی تمرین می‌کنند یا هنگام رقابت با خودشان صحبت می‌کنند به عنوان یک تفکر یا ارزیابی از اتفاقات و عمل (مثالاً؛ این کار، کار بزرگی است یا چقدر احمقانه است؛)؛ اتفاقاتی که درحال رخدادن است؛ صحبت می‌کنند و به خود جهت و انگیزه می‌دهند و عواطف و هیجانات و شرایط را بیان می‌کنند؛ یا چیزهایی را که در آینده اتفاق خواهد افتاد، با یک حالت قابل پیش‌بینی به خود می‌گویند. این گفتار می‌تواند به صورت آرام و درونی و یا به صورت بلند و بیرونی باشد. به عبارت

ساده‌تر، خودگفتاری به همه چیزهایی که افراد به خودشان می‌گویند، تا خودشان را تهییج و تشویق کنند، اطلاق می‌شود (تئودوراکیس و همکاران، ۲۰۱۲). همچنین بیان شده است: تعریف کاربردی خودگفتاری شامل: الف) بیانات یا اظهارات بیان شده به خود می‌باشد؛ ب) خاصیت چند بعدی (مثبت/منفی^۳، آشکار/پنهان^۴، خودگردان^۵ و قابل تکرار) دارد؛ ج) عوامل تفسیری مرتبط با محتویات اظهارات به کاربرده شده دارد؛ د) نسبتاً پویاست؛ و (و) حداقل دو کارکرد آموزشی و انگیزشی دارد (هارדי، ۲۰۰۶).

به منظور توصیف و درک ساده‌تر خودگفتاری، طبقه بندهای مختلفی وجود دارد. با توجه به نقش سازنده خودگفتاری و چگونگی ایجاده، می‌توان آن را به عنوان یک عامل فطری^۶ یا استراتژیک^۷ در نظر گرفت. خودگفتاری فطری مربوط به تفکرات تجربه‌فرمایی به صورت ذاتی است و به دلیل این که صحبت‌هایی که افراد با خودشان می‌کنند بدون طرح‌ریزی و آماده-سازی قبلی است به عنوان خودگفتاری خودکار نیز اطلاق می‌شود. در مقابل، خودگفتاری استراتژیک به استفاده مؤثر عالیم با عباراتی که به صورت منظم طرح‌ریزی یا استفاده می‌شوند و به صورت راهبرد خودتنظیم ذهنی^۸ هستند، اطلاق می‌شود. اکثر اوقات، ورزشکاران با خود چیزی را زمزمه می‌کنند و یا با صدای بلند صحبت می‌کنند به طوری که دیگران نیز صدای آنها را می‌شنوند، اما اکثر آن‌ها به گونه‌ای با خود صحبت می‌کنند که دیگران صدای آنها را نمی‌شنوند. لذا، با توجه به شکل بیان (ابزار کردن)،

3 . Positive/negative

4 . Overt/covert

5 . Self-determined

6 . Inherent

7 . Strategic

8 . Mental self-regulatory strategy

9 . Expression

1 . Self-statements

2 . Self-talk

از زیبایی خودگفتاری ورزشکاران کار ساده‌ای نیست، به خصوص وقتی که علاوه‌نمد به این هستیم که خودگفتاری آنها را در طول تمرین یا رقابت برسی کنیم. از زیبایی خودگفتاری معمولاً براساس خودگزارشی^۵ است. از میان روش‌های مختلف ارزیابی ارزیابی خودگفتاری انسان، خودگزارشی گذشته‌نگر^۶ از از طریق پرسشنامه متداول ترین نوع در ورزش است. براساس دو رویکرد ذکر شده در خصوص خودگفتاری، انواع مختلفی از پرسشنامه‌ها توسعه یافته است:

(الف) پرسشنامه‌هایی که عمدتاً با هدف ارزیابی محتوای خودگفتاری فطری ورزشکاران هستند؛ و (ب) پرسشنامه‌هایی که بیشتر به منظور ارزیابی استفاده از (یا کاربرد استراتژیک) خودگفتاری آماده شده‌اند (تئودوراکیس و همکاران، ۲۰۱۲).

تاکنون، در خصوص کاربرد خودگفتاری، ابزارهای مختلفی در پژوهش‌های گذشته وجود داشته است. برای اولین بار خودگفتاری از طریق پرسشنامه مهارت‌های روان‌شناختی برای ورزش^۷ بررسی شد که که به منظور عملکرد ورزشکاران استثنای طراحی شد (ماهونی، گابریل و پرکینز، ۱۹۸۷). بعد از آن پرسشنامه راهبردهای اجرایی^۸-۹ طراحی شد که دو خرده‌مقیاس ارزیابی به کارگیری خودگفتاری مثبت بعنوان راهبرد شناختی و تعداد افکار منفی در طول رقابت و تمرین در آن، به بررسی خودگفتاری ورزشکاران می‌پرداخت (توماس، مورفی و هارדי، ۱۹۹۹). با این حال، وجود خلاء در ارزیابی خودگفتاری در پرسشنامه‌های پیشین، موجب توسعه پرسشنامه کاربرد خودگفتاری^{۱۰} (هارדי، هال و هارדי، ۲۰۰۵)،

خودگفتاری را می‌توان به صورت درونی^۱ و بیرونی^۲ تقسیم کرد. خودگفتاری درونی، وقتی است که ورزشکاران مطالب را در ذهن‌شان دارند و ساكت و بی‌صدا هستند. در حالی که خودگفتاری بیرونی وقتی است که کلام قابل شنیدن است و با صدای بلند ادا می‌شود. از نظر محتوا نیز، خودگفتاری را می‌توان به عنوان مثبت یا منفی و همچنین به صورت خنثی تقسیم بندی کرد، که صرفاً بسته به عبارتی است که مورد استفاده قرار می‌گیرد. علاوه‌براین، با توجه به محتوای خودگفتاری می‌توان آن را به صورت آموزشی^۳ و انگیزشی^۴ توضیح داد. خودگفتاری آموزشی مربوط به نشانه‌های هدفمند در ارائه جهت برای عمل (مانند: ضربه بک هند را آرام بزن یا حمله ای بزن) است، درحالی که خودگفتاری انگیزشی مربوط به نشانه‌های هدفمند در افزایش انگیزه و اعتماد به نفس (مانند: من می‌توانم این کار را انجام دهم) می‌باشد. مداخلاتی که شامل راهبردهای خودگفتاری هستند در ادبیات روان‌شناسی ورزشی توسعه و تسلط یافته است چرا که بهبود اجرا، هدف نهایی همه ورزشکاران و مریبان است. پژوهش‌های گسترده‌ای در این راستا انجام شده و استفاده از مداخلات خودگفتاری بر حسب نمونه، در جوامع مختلفی مانند دانش آموزان مدرسه و دانشجویان دانشگاه، افراد جوان و بزرگسال، ورزشکاران مبتدی و ماهر صورت گرفته است. براساس تکلیف نیز در انواع مختلف مهارت‌های طریف (مانند: دارت)، درشت (مانند: دوچرخه سواری)، حرکتی (مانند: درازو نشست) و اختصاصی ورزشی (مانند: گلف) انجام شده است (تئودوراکیس و همکاران، ۲۰۱۲).

با وجود اثرگذاری این مداخله مهم بر عملکرد ورزشی،

-
- 5 . Self-reports
  - 6 . Retrospective
  - 7 . Psychological Skills Inventory for Sport
  - 8 . Mahoney, Gabriel, & Perkins
  - 9 . Test of Performance Strategies-2 (TOPS-2)
  - 10 . Thomas, Murphy, and Hardy
  - 11 . Self-Talk Use Questionnaire

1 . Internal

2 . External

3 . Instructional

4 . Motivational

خودگفتاری است و شامل برانگیخته شدن (مانند؛ بزن بریم)، اعتماد به نفس (مانند؛ من می‌توانم این کار را انجام دهم)، کنترل اضطراب (مانند؛ آرام باش) و آموزش (مانند؛ تمرکز کن) می‌باشد، درحالی‌که چهار بعد از آن به صورت منفی است و شامل خودگفتاری می‌باشد که توصیف کننده نگرانی (مانند؛ من می‌بازم)، رهایی (مانند؛ می‌خواهم بازی را متوقف کنم)، خستگی بدنی (مانند؛ من خسته‌ام) و افکار نامریوط (مانند؛ امشب چه کار خواهم کرد) می‌باشد. (зорبانوس، هتریجئورگیادیس، کروني، تئودوراکیس و پاپائیانو، ۲۰۰۹).

باتوجه به سرعت رشد پژوهش‌ها درخصوص تأیید نقش و تأثیر خودگفتاری بر عملکرد ورزشی در پژوهش‌های خارجی (جانگ، هو، لیو، ایو، سانگ و گیل، ۲۰۱۴؛ زوربانوس، هتریجئورگیادیس، بارداس و تئودوراکیس، ۲۰۱۳؛ وینبرگ، میلر و هورن، ۲۰۱۲؛ کلوولونیس، گوداس، درمیتراتکی^۱، ۲۰۱۱) و داخلی پیشین (اقفسی و طوبی، ۲۰۱۲؛ اقدسی و رزقی، ۲۰۱۴؛ بروجنی و قاهری، ۲۰۱۱؛ دُرّی، اصلاحخانی و فرخی، ۲۰۱۵؛ صابونچی و صنعت‌کاران، ۲۰۱۴) اما هنوز معیار ارزیابی مناسبی در این پژوهش‌ها مورد استفاده قرار نگرفته و باوجود این که روابی و پایابی نسخه اصلی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش توسط زوربانوس و همکاران (۲۰۰۹) مورد تأیید واقع شده است (зорبانوس و همکاران، ۲۰۰۹)، اما روابی آن، تاکنون در کشور بررسی نشده است. در این راستا، با توجه به ترجمة واژه‌های اصلی و احتمال تغییر الفاظ به زبان جامعه دیگر و احتمال تغییر در برخی از گویه‌های پرسشنامه متناسب با فرهنگ هر

(۲۰۰۵)، شد که چهار بعد توصیفی خودگفتاری: کجا، چه وقت، چرا، و چه چیز را بررسی می‌کرد. پرسش-نامه خودگفتاری زرواس، استاورو و سایکوتکی^۲ (۲۰۰۷) کارکرد آموزشی و انگیزشی خودگفتاری را ارزیابی می‌کند و نهایتاً کارکردهای پرسشنامه خودگفتاری^۳ (تئودوراکیس، هتریجئورگیادیس و کروني، ۲۰۰۸) است که پنج مکانیزم احتمالی که خودگفتاری از طریق آن عملکرد و اجرا را تسهیل می‌کند مشخص می‌کند؛ بدین معناکه خودگفتاری می‌تواند به افزایش تمرکز، بالابردن اعتمادبه نفس، تنظیم تلاش، کنترل شناختی و واکنش‌های عاطفی و راهاندازی پاسخ‌های خودکار کمک کند. (ون‌الله، بربور، ریورا و پتیپس^۴ (۱۹۹۴) از دیدگاه روش-شناختی متفاوتی، مقیاس رتبه‌ای ایما و اشاره (اداهای) و خودگفتاری،^۵ ابزاری برای ارزیابی خودگفتاری قابل مشاهده مبتنی بر سیستم رتبه‌ای که سه بعد گسترده خودگفتاری مثبت، منفی و آموزشی را دربرمی‌گیرد، توسعه دادند (ون‌الله، بربور، ریورا و پتیپس، ۱۹۹۴).
بالین‌حال، هیچ‌کدام از این پرسشنامه‌ها، محتوای خودگفتاری ورزشکاران و ساختارهای زیربنایی آن‌ها را ارزیابی نمی‌کرد تا این‌که، زوربانوس، هتریجئورگیادیس، کروني، تئودوراکیس و پاپائیانو^۶ (۲۰۰۹) در خصوص محتوا و همچنین ساختار و تواتر خودگفتاری ورزشکاران، پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش^۷ را توسعه دادند که فرآیند توسعه پرسشنامه، از ماهیت چندبعدی خودگفتاری ورزشکاران حمایت کرد. ابزار نهایی شامل هشت بعد مجزا است که چهار بعد از آنها مربوط به بعد مثبت

1 . Hardy, Hall, & Hardy

2 . Zervas, Stavrou, & Psychountaki

3 . Functions of Self-Talk Questionnaire

4 . Van Raalte, Brewer, Rivera, and Petipas

5 . Self-Talk and Gestures Rating Scale

6 . Zourbanos, Hatzigeorgiadis, Chroni,

Theodorakis, & Papaioannou

7 . Automatic Self-Talk Questionnaire for Sport

8 . Chang, Ho, Lu, Ou, Song, & Gill

9 . Zourbanos, Hatzigeorgiadis, Bardas, & Theodorakis

10 . Weinberg, Miller, & Horn

11 . Kolovelonis, Goudas, & Dermitzaki

ورزش مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه شامل ۴۰ گویه و دو بعد اصلی (خودگفتاری مثبت و خودگفتاری مثبت) می‌باشد. بعد خودگفتاری مثبت که ۱۹ گویه پرسشنامه را دربرگرفته شامل چهار عامل: اعتماد به نفس، برانگیخته شدن، توجه و کنترل اضطراب است و بعد خودگفتاری منفی که ۲۱ گویه پرسشنامه را به خود اختصاص داده شامل چهار عامل: نگرانی، رهایی، خستگی بدنی و افکار نامربروط می‌باشد و هر سؤال بر حسب مقیاس پنج نمره‌ای لیکرت از ۰ (هرگز) تا ۵ (همیشه) نمره‌گذاری شده است.

شیوه گردآوری داده‌ها

ابتدا پرسشنامه توسط محققان ترجمه شد. سپس توسط دو متخصص زبان انگلیسی و بدون دسترسی به اصل پرسشنامه، به زبان اصلی برگردانده شد. پس از ترجمه متن فارسی به متن لاتین، پرسشنامه لاتین با ترجمه برگردانده شده مورد بررسی قرار گرفت که آیا با هم همخوانی دارند یا خیر. پس از انجام اصلاحات جزئی در متن پرسشنامه ترجمه شده فارسی به دلیل عدم همخوانی بین پرسشنامه برگردان شده از زبان فارسی به لاتین و اصل پرسشنامه، پنج پنل از افراد خبره به منظور کسب روای صوری^۱، پرسشنامه را مورد تأیید قرار دادند. بعد از محاسبه روایی و کسب نتیجه مورد نظر، نسخه آماده شده در یک مطالعه مقدماتی در جامعه کوچکی (۵۰ نفر از ورزشکاران رشته بسکتبال) توزيع شد. در این مرحله، وضوح هر آیتم و واریانس پاسخ‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت. سپس برای توزيع و جمع آوری پرسشنامه در جامعه مورد نظر از همکاران توزيع کننده پرسشنامه دعوت به عمل آمد تا در توزيع و جمع آوری پرسشنامه یکسان عمل کنند. بعد از آن، به منظور تعیین ثبات، پرسشنامه‌ها توسط ۵۵ نفر از نمونه‌ها در دو نوبت با فاصله زمانی دو هفته تکمیل

کشور بررسی روایی سازه یک پرسشنامه بهمنظور به کارگیری در هر جامعه ضرورت می‌یابد. همچنین، نتیجه مناسب برای روایی سازه و تکارپذیری و بررسی همسانی درونی عوامل هر پرسشنامه در جامعه‌ای که قرار است از پرسشنامه استفاده شود، نیز ضرورت می‌یابد تا پس از آن با ارائه ابزاری مناسب، بستری برای پژوهش‌های دیگر بر مبنای این پرسشنامه فراهم شود و دیگر پژوهشگران به توسعه و گسترش مسائل مرتبط با خودگفتاری در زمینه ورزش، ارتباط خودگفتاری بازیکنان و عملکرد، پردازنند. علاوه بر این، بررسی‌های انجام شده روی پژوهش‌های خارجی که به بررسی روایی و پایابی این پرسشنامه پرداخته اند، نشان داده که در برخی مؤلفه‌ها تفاوت‌هایی اگرچه جزئی وجود داشته است که این امر نیز ضرورت اجرای این پژوهش را در هر کشوری ایجاد می‌کند. در نتیجه پژوهش حاضر با هدف تعیین روایی و پایابی نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش انجام شد و در بی‌پاسخ به این سؤال بود که آیا ترجمه فارسی این پرسشنامه از روایی و پایابی مناسبی در میان ورزشکاران ایرانی برخوردار است یا خیر؟

روش‌شناسی پژوهش

شرکت‌کنندگان

جامعه آماری پژوهش حاضر، شامل ورزشکاران دختر و پسر، در رشته‌های ورزشی تعییم (هندبال، بسکتبال، والیبال و واترپولو) و انفرادی (دوچرخه سواری، دو و میدانی، بدミتون، تیرو کمان، قایقرانی و تکواندو) در سطوح مختلف ورزشی بود. آزمودنی‌های این پژوهش ۴۴۹ نفر (شامل ۳۴۴ و ۵۵ ورزشکار به ترتیب برای انتبار عاملی تأییدی و ثبات درونی که به تکمیل پرسشنامه پرداختند و ۵۰ نفر برای پایلوت اولیه در نظر گرفته شدند) بودند (نیوتن، ۲۰۰۰).

در این پژوهش پرسشنامه خودگفتاری خودکار در

شد.

روش‌های پردازش داده‌ها

پس از جمع آوری پرسش‌نامه، اطلاعات موجود مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بدین منظور از آمار توصیفی، جهت محاسبه فراوانی‌ها، رسم نمودار، طبقه‌بندی داده‌ها و بیان شاخص‌های پراکنده‌گی و مرکزی استفاده شد. تأیید کفایت حجم نمونه براساس هدف تحقیق (تعداد سوالات و یا گویه‌ها) انجام شد و با توجه به این امر نمونه مورد نیاز در مطالعات تحلیل عاملی ۱۰ آزمودنی به ازای هر گویه پرسش‌نامه پیشنهاد شده است (کلاین، ۲۰۰۵) که در این پژوهش ۴۰۰ نمونه کفایت می‌کرد، با این حال از نمونه‌های بیشتری استفاده شد. همچنین از روش تحلیل عاملی تأییدی مبتنی بر معادلات ساختاری جهت تأیید عامل‌های پرسش‌نامه، از روش ضربی‌الفای کرونباخ برای تعیین همسانی درونی پرسش‌نامه و از ضربی همبستگی پیرسون و درون طبقه‌ای (آزمون آزمون مجدد)^۱ برای تعیین ثبات پرسش‌نامه استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار‌های اس.پی.اس.اس نسخه ۱۶ و لیزرل نسخه هشت و نیم در سطح معناداری $\alpha \leq 0.05$ استفاده شد.

یافته‌ها

ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت‌کننده‌ها:

پیش از نگارش نتایج قابل ذکر است که نتایج بخش توصیفی و تحلیل عاملی تأییدی حاوی آزمودنی‌های شرکت‌کننده در پایلوت و ثبات نمی‌باشد. لذا، بر این اساس، اطلاعات توصیفی ۳۴۴ ورزشکار زن (۱۸۳) و مرد (۶۱) با میانگین سنی $22/83 \pm 3/82$ در سه سطح ملی، سوپرلیگ و لیگ که در ده رشته تیمی و انفرادی شامل: هنبال، بسکتبال، والیبال، واترپولو،

2. χ^2/df

3. Goodness-of-Fit Index (GFI)

4. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

5. Comparative Fit Indices

6. Tucker-Lewis fit index (TLI)

7. Non-Normed Fit Index (NNFI)

8. Comparative Fit Index (CFI)

1 . Test-retest

جدول ۱. تعداد شرکت‌کنندگان بر اساس تفکیک جنسیت، میانگین سنی و سطح بازی

سطح بازی						
شرکت‌کننده						
لیگ	سوپر لیگ	مُلّی	میانگین سنی		تعداد	مرد
۸۱	۲۷	۵۳	۲۳/۲۳±۳/۸۷		۱۶۱	۴۳/۸
						درصد
۸۰	۴۹	۵۴	۲۲/۴۸±۳/۷۵		۱۸۳	۵۳/۲
						درصد
۱۶۱	۷۶	۱۰۷	۲۲/۸۳±۳/۸۲		۳۴۴	۱۰۰
						کل
						درصد

جدول ۲. شاخص‌های توصیفی عامل‌های پرسشنامه

عامل	شاخص	میانگین	انحراف	کمترین	بیشترین	صدک	۲۵	۷۵	۵۰ (میانه)
نگرانی	۱/۰۵	۰/۸۱	۰/۰۰	۳/۵۷	۰/۴۲۸	۰/۸۵۷	۱/۸۷۸		
رهایی	۱/۰۹	۰/۸۳	۰/۰۰	۴/۰۰	۰/۴۰۰	۱/۸۰۰			
خستگی بدنی	۰/۹۹۰	۰/۷۶	۰/۰۰	۳/۴۰	۰/۴۰۰	۱/۸۰۰			
افکار نامریوط	۱/۱۷	۰/۷۷	۰/۰۰	۳/۵۰	۰/۵۰۰	۱/۷۵۰			
برانگیخته شدن	۲/۱۳	۰/۷۹	۰/۰۰	۴/۰۰	۱/۴۵۰	۲/۲۰۰			
کنترل اضطراب	۲/۲۰	۰/۸۸	۰/۰۰	۴/۰۰	۱/۵۰۰	۲/۲۵۰			
اعتماد	۲/۳۲	۰/۹۶	۰/۰۰	۴/۰۰	۱/۶۰۰	۲/۴۰۰			
آموزش	۲/۵۴	۰/۹۲	۰/۰۰	۴/۰۰	۲/۶۰۰	۲/۰۰۰			

جدول ۳. اعتبار عامل‌های پرسشنامه

عامل	تعداد سوالات	آلفا
نگرانی	۷	۰/۸۵۲
رهایی	۵	۰/۷۹۹
خستگی بدنی	۵	۰/۷۸۸
افکار نامریوط	۴	۰/۶۳۸
برانگیخته شدن	۵	۰/۷۲۴
کنترل اضطراب	۴	۰/۷۸۲
اعتماد	۵	۰/۸۷۸
آموزش	۵	۰/۸۷۵

عامل‌ها اجرا می‌شود. نتایج تحلیل عاملی مرتبه اول پرسشنامه (شکل ۱)، بیان‌گر آن است که مدل اندازه‌گیری از برآذش نسبتاً مطلوبی دارد. در مدل‌بایی معادلات ساختاری برای آزمون معناداری ضریب مسیر (بار عاملی) بین متغیرهای

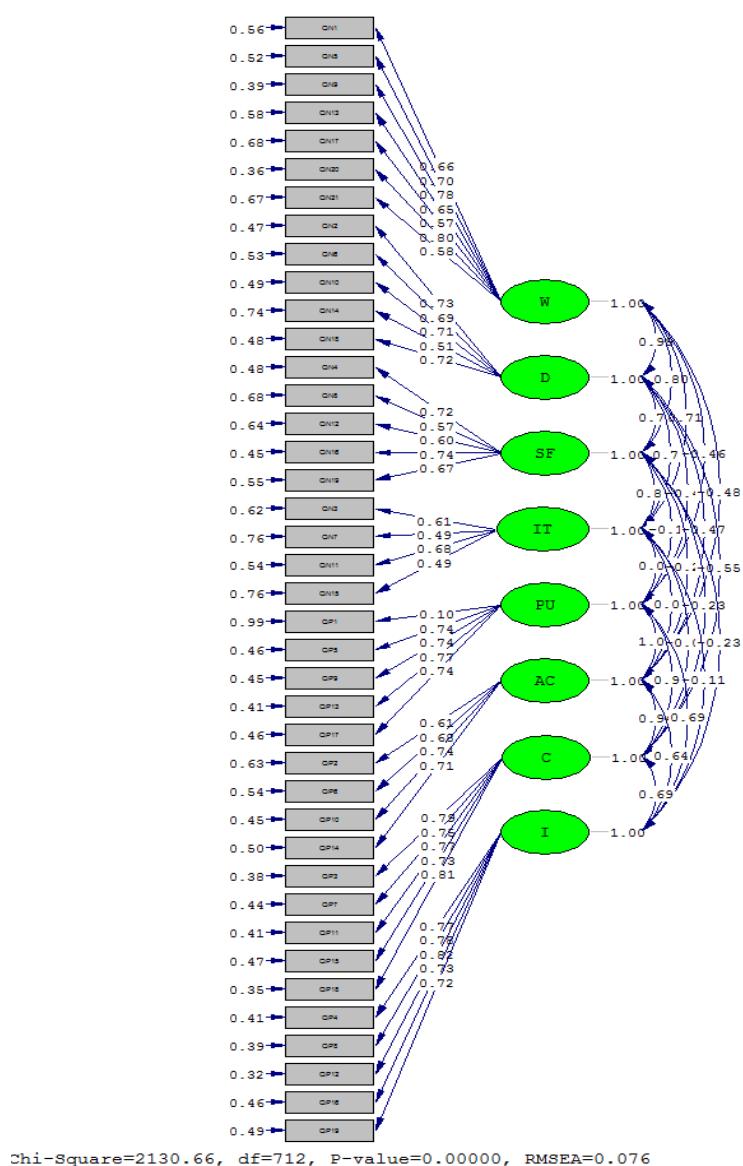
ابتدا اعتبار همگی عامل‌ها در جدول ۳ ارایه شده اند. بررسی این مقادیر نشان می‌دهد که تمام عوامل از اعتبار مناسبی (ضریب آلفای بالاتر از ۰/۶) برخوردار هستند. با این وجود در مرحله اول تحلیل عاملی تأییدی برای سوال‌ها و نیز برای

۹ ارتباط منفی (-0.063)، با دو سؤال ۱۳ و ۱۷ عدم ارتباط معنا داری (به ترتیب: 0.082 و 0.068) داشت و تنها ارتباط آن با سؤال ۵ (0.008) بود. لذا شرایط حذف این سؤال فراهم شد؛ بنابراین، در تحلیل بعدی حذف شد.

همچنین، شاخص‌های برازنده‌گی مدل اندازه‌گیری نیز مقادیر قابل قبولی نبوده که نشان‌گر عدم مناسب بودن مدل اولیه اندازه‌گیری است (جدول ۴). همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده شد، شاخص‌های برازش مقایسه‌ای بنتلر و تاکرلوپس بالاتر از 0.90 ، شاخص‌های هنجارشده برازش مقتضد و نیکویی برازش بالاتر از 0.7 ، شاخص ریشه میانگین مجذور برآورد تقیب برابر با 0.08 (کوچکتر از 0.08) و شاخص نسبت مجذور کای دو به درجه آزادی کوچکتر از 3 می‌باشد که نشان‌گر قابل قبول و معقول بودن شاخص‌های برازنده‌گی و در نتیجه برازش مطلوب و تقریباً عالی مدل اندازه‌گیری مرتبه اول پرسشنامه بوده و در نتیجه پرسشنامه از روایی سازه نسبتاً قابل قبول و مناسبی برخوردار است.

مشاهده شده (سؤالات) و متغیرهای مکنون (عامل‌ها) مربوطه در مدل، از شاخص آماری تی استفاده می‌شود؛ لذا پارامترهایی که دارای تی بزرگتر از 2 (مقدار دقیق تر 1.96) هستند، از لحاظ آماری معنادار می‌باشند ($p < 0.05$). به عبارت دیگر، در زمینه بررسی معناداربودن ارتباط بین متغیرهای مشاهده شده و متغیرهای مکنون، نمی‌توان بر اساس بزرگی یا کوچکی ضرایب قضاوت نمود، بلکه باید از شاخص تی جهت تعیین معناداری این ضرایب مسیر استفاده کرد. از این رو با بررسی میزان تی، همه سؤالات در وضعیت مناسبی قرار گرفتند و تنها یکی از سؤالات عامل برانگیخته شدن از میزان بحرانی تی کمتر بود (۱/۷۶).

همچنین با بررسی همسانی درونی سؤالات، نشان داده شد که با حذف این سؤال از عامل برانگیخته شدن، میزان آلفا از 0.724 به 0.833 افزایش خواهد داشت. علاوه‌براین، با بررسی ارتباط بین سؤالات در هر عامل؛ نشان داده شد که در بین سؤال‌های عامل برانگیخته شدن؛ سؤال ۱ با سؤال

شکل ۱. مدل مرتبه اول تخمین استاندارد پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش
 نگاری: $D = SF$; سنسکریپتی: $IT = EFAKARNAMEHROBOT$; PU = پارسیخانه شدن؛ $AC = KETTOL ACCRETABAT$; C = اعتماد؛ I = آموزش

جدول ۴. مقادیر شاخص‌های برازنده‌گی الگوی تحلیل عاملی تأییدی پرسش‌نامه (مدل اولیه) را نشان می‌دهد.

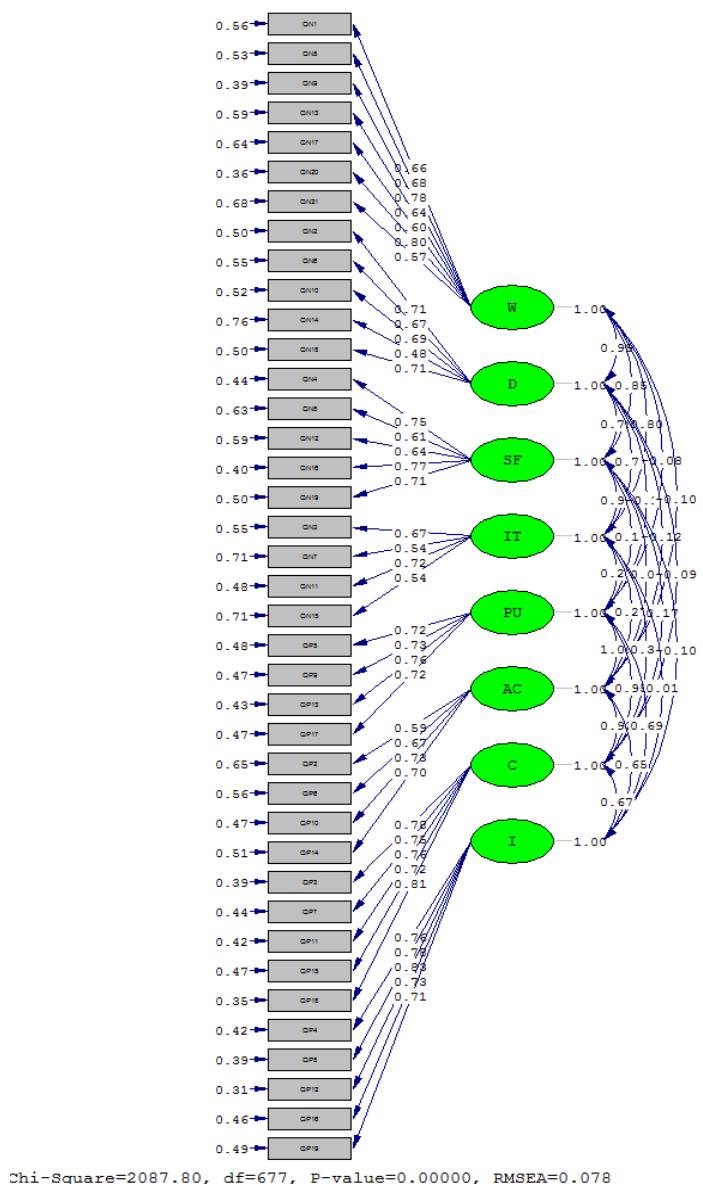
شاخص‌های برازش	مقادیر مشاهده شده
مجذور کای دو	۱۹۷۵/۸۸
درجه آزادی	۷۱۲
سطح معناداری	۰/۰۰۱
نسبت مجذور کای به درجه آزادی	۲/۷۷
شاخص نیکویی برازش	۰/۷۶
شاخص برازش تاکر لویس یا غیر هنجاری بنتر- بونت	۰/۹۵
شاخص برازش مقایسه‌ای بنتلر	۰/۹۵
شاخص هنجارشده برازش مقتصد	۰/۸۵
شاخص ریشه دوم میانگین برآورد تقریب	۰/۰۷۶

وجود رابطه معنادار بین سؤالات و عامل‌های مربوطه می‌باشد. شاخص‌های برازنده‌گی مدل دوم در جدول ۵ گزارش شده است. همان‌طور که در جدول ۵ مشاهده می‌شود پس از حذف سؤال مذکور به جز شاخص نیکویی برازش که مقدار ۰/۷۶ است سایر شاخص‌های برازش بالاتر از ۰/۰۸۵ و شاخص ریشه میانگین مجذور برآورد تقریب ۰/۰۷۸ شد که نشان- دهنده برازنده‌گی و تناسب مدل دوم می‌باشد.

پس از حذف سؤال مذکور، روایی سازه مدل دوم مجدداً با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی پرسش‌نامه مذکور مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحلیل عاملی تأییدی مدل دوم (شکل ۲) پرسش‌نامه پس از حذف سؤال شماره ۱ نشان داد که این مدل از برازنده‌گی بهتری نسبت به مدل اول برخوردار بوده و کلیه بارهای عاملی مدل معنادار است ($p < 0/05$)، یعنی مقدار تی همه سؤالات بالاتر از ۲ بوده که حاکی از

جدول ۵. مقادیر شاخص‌های برازش الگوی تحلیل عاملی تأییدی پرسش‌نامه پس از حذف سؤال ۱

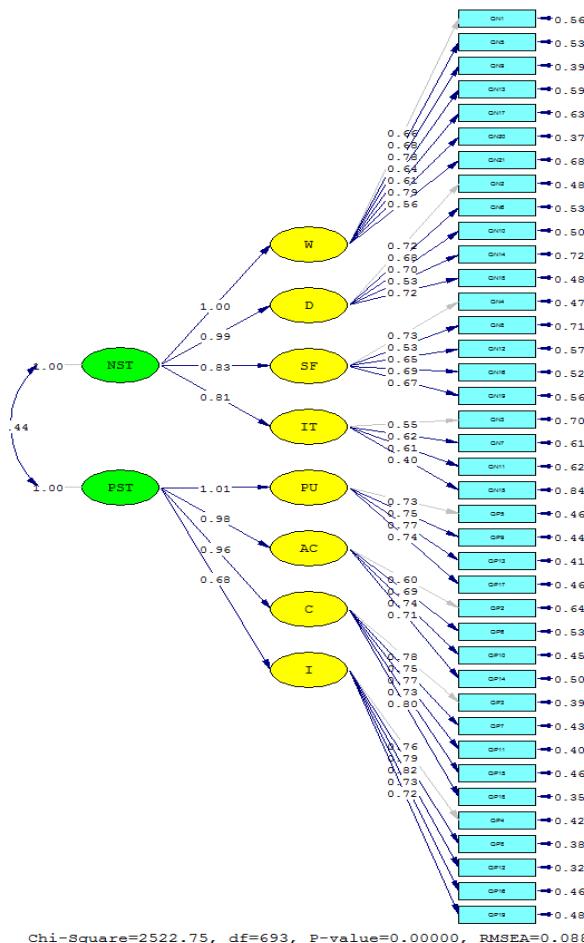
شاخص‌های برازش	مقادیر مشاهده شده
مجذور کای	۱۹۳۹/۱۵
درجه آزادی	۶۷۷
سطح معناداری	۰/۰۰۱
نسبت مجذور کای به درجه آزادی	۲/۸۶
شاخص نیکویی برازش	۰/۷۶
شاخص برازش تاکر لویس یا غیر هنجاری بنتر- بونت	۰/۹۵
شاخص برازش مقایسه‌ای بنتلر	۰/۹۵
شاخص هنجارشده برازش مقتصد	۰/۸۵
شاخص ریشه دوم میانگین برآورد تقریب	۰/۰۷۸

شکل ۲. مدل مرتبه دوم تخمین استاندارد پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش
نگرانی: D = رهایی؛ SF = خستگی بدنی؛ IT = افکارنامریبوط؛ PU = برانگیخته شدن؛ AC = کنترل اضطراب؛ C = اعتماد؛ I = آموزش

غالب شاخص‌های برازش در حد ۰/۹ هستند و تنها شاخص «نیکوبی برازش» نزدیک به ۰/۸ می‌باشد؛ به علاوه مقدار نسبت مجزور کای دو به درجه آزادی کوچکتر از ۳ است که نشان‌دهنده تناسب مدل نهایی می‌باشد.

بهاین ترتیب، بعد از کنار گذاشتن سؤال شماره ۱ از خرده مقیاس برانگیخته شدن، مدل نهایی اجرا شد که در شکل ۳ قابل مشاهده است. بررسی شاخص‌های برازش این مدل در جدول ۶ نیز نشان می‌دهد که همه آنها در وضعیت مطلوب قرار دارند.

شکل ۳. مدل نهایی تخمین استاندارد نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش
 نگرانی: SF = خستگی بدنی؛ IT = راهی؛ D = افکارنازبروط؛ PU = خودگفتاری منفی؛ AC = اعتماد؛ C = آموخت؛
 I = کنترل اضطراب؛ PST = خودگفتاری مثبت؛ NST = خودگفتاری منفی

همچنین نتایج همبستگی بین خودگفتاری منفی و خودگفتاری مثبت $0/296$ - $0/296$ بود، که با تی $9/23$ - $9/23$ معنادار بود. به علاوه ارتباط خودگفتاری منفی با نگرانی، رهایی، خستگی بدنی و افکار نامریبوط به ترتیب $0/904$ ، $0/883$ ، $0/918$ ، $0/918$ (با تی $11/67$)، $0/777$ (با تی $11/17$) بود که همگی معنادار هستند.

جدول ۶. مقادیر شاخص‌های برازش الگوی تحلیل عاملی تأییدی پرسشنامه پس از مدل نهایی

مقادیر مشاهده شده	شاخص‌های برازش
$2/36/0.2$	مجذور کای
$6/93$	درجه آزادی
$0/001$	سطح معناداری
$2/93$	نسبت مجذور کای به درجه آزادی
$0/73$	شاخص نیکوبی برازش
$0/95$	شاخص برازش تاکرلویس یا غیر هنجاری بنتلر-بونت
$0/95$	شاخص برازش مقایسه‌ای بنتلر
$0/87$	شاخص هنجارشده برازش مقتضص
$0/08$	شاخص ریشه دوم میانگین برآورد تقریب

۳۹ آیتم بود. بُعد خودگفتاری منفی که 21 گویه پرسشنامه را به خود اختصاص داده است شامل 4 عامل: نگرانی(گویه های $1-5-9-13-17-20-21$)، رهایی(گویه های $2-6-10-14-18$)، خستگی بدنی(گویه های $1-9-16-18-2-4-8-12-14-15$) و افکار نامریبوط (گویه های $3-7-11-15-1-10-1-14-1-12-16-1-8-1-2-4$) و بُعد خودگفتاری مثبت که 18 گویه پرسشنامه را به خود اختصاص داده شامل 4 عامل: برانگیخته شدن (گویه های $1-3-17-1-5-9$)، کترل اضطراب (گویه های $2-6-10-14$)، اعتماد (گویه های $1-11-15-1-8-3-7-1-11-1-5-1-8$) و آموزش (گویه های $1-9-12-16-1-8-1-2-4$) بود.

همسانی درونی

همان‌طور که در جدول ۷ ملاحظه می‌شود، دو بُعد خودگفتاری منفی و مثبت با ضرایب الگای کرونباخ $0/657$ و $0/727$ از میزان همسانی درونی قابل قبولی برخوردار است. قضاآوت در خصوص میزان همسانی درونی کل پرسشنامه (با آلفای کرونباخ $0/618$) و با توجه به معیار متسامورن (1385)، نشان‌گر میزان

بین بُعد خودگفتاری منفی و عامل‌های آن، رابطه معنادار وجود داشت. به گونه‌ای که بین بُعد خودگفتاری منفی با چهار عامل «نگرانی»، «رهایی»، «خستگی بدنی» و «افکار نامریبوط» در سطح $0/0$ به ترتیب $0/89$ ، $0/86$ ، $0/80$ و $0/79$ رابطه معنادار وجود داشت. بین بُعد خودگفتاری مثبت و عامل‌های آن، نیز رابطه معنادار وجود داشت به طوری که بین بُعد خودگفتاری مثبت با چهار عامل «برانگیخته شدن»، «کترل اضطراب»، «اعتماد» و «آموزش» در سطح $0/01$ به ترتیب $0/89$ ، $0/88$ ، $0/91$ و $0/77$ رابطه معنادار مشاهده شد. بنابراین در نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش¹ (پی.ای.اس.کیو.اس)، دو بُعد اصلی خودگفتاری منفی و خودگفتاری مثبت شناسایی شد که شامل 8 عامل نگرانی، رهایی، خستگی بدنی، افکار نامریبوط، برانگیخته شدن، کترل اضطراب، اعتماد و آموزش با

1. Persian Automatic Self-Talk Questionnaire for Sport (PASTQS)

بُعدخودگفتاری منفی ($P_{xy} = 0.689$, $\text{sig} = 0.000$) و خودگفتاری مشبت ($P_{xy} = 0.727$, $\text{sig} = 0.000$)، رابطه‌ای معنادار است. لذا، دو بُعد خودگفتاری منفی و مشبت نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودگفتاری خودکار در ورزش از ثبات مطلوبی برخوردار است. علاوه بر این، همبستگی بین دوبار اجرای عامل های پرسشنامه، این امر را تأیید می‌نماید که رابطه موجود بین دو مرحله آزمون-آزمون مجدد برای هر چهار عامل «نگرانی، رهایی، خستگی بدنی و افکار نامریوط» مربوط به بُعد خودگفتاری منفی به ترتیب ($P_{xy} = 0.489$, $\text{sig} = 0.000$; $P_{xy} = 0.682$, $\text{sig} = 0.000$; $P_{xy} = 0.579$, $\text{sig} = 0.000$ و $P_{xy} = 0.579$, $\text{sig} = 0.000$) و هر چهار عامل «برانگیخته شدن، کنترل اضطراب، اعتماد و آموزش» مربوط به بُعد خودگفتاری مشبت به ترتیب ($P_{xy} = 0.669$, $\text{sig} = 0.000$; $P_{xy} = 0.683$, $\text{sig} = 0.000$; $P_{xy} = 0.696$, $\text{sig} = 0.000$ و $P_{xy} = 0.705$, $\text{sig} = 0.000$) رابطه‌ای معنادار است. بنابراین، به طورکلی، می‌توان تیجه گرفت عامل‌های بُعد خودگفتاری منفی و مشبت مربوط به پرسشنامه از ثبات مطلوبی برخوردار است.

قابل قبولی از همسانی درونی است. تمامی عامل‌های دو بُعد نیز از وضعیت مناسبی از همسانی درونی برخوردار است. بنابراین، کل پرسشنامه، بعد از حذف یک گویه از سوالات خودگفتاری مشبت و رسیدن گویه‌های پرسشنامه به ۳۹ گویه، قابل قبول بوده و نشان‌گر وجود همسانی درونی بین گویه‌ها، با عامل‌های ابعاد و سازه مورد بررسی است (متسامورن، ترجمه آسرایی و کامکار، ۲۰۱۱).

میزان ثبات نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش همان‌طور که در جدول ۸ ملاحظه می‌شود، سطح معناداری 0.0001 بدست آمده برای رابطه بین دوبار اجرای پرسشنامه، از آلفای معیار قضاوت محقق ($= 0.000$) به مراتب کوچک‌تر است. این امر تأیید می‌نماید که رابطه موجود بین نمرات بدست آمده در دو مرحله آزمون-آزمون مجدد (0.734), رابطه‌ای معنادار است ($P_{xy} = 0.734$, $\text{sig} = 0.000$) و می‌توان تیجه گرفت نسخه فارسی پرسشنامه از ثبات مطلوبی برخوردار است. همچنین قابل ذکر است ضریب همبستگی بین دوبار اجرای ابعاد پرسشنامه، نیز این امر را تأیید می‌نماید که رابطه موجود بین نمرات بدست آمده در دو مرحله آزمون-آزمون مجدد برای هر دو

جدول ۷. میزان آلفای کرونباخ (ضریب همسانی درونی) نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش

بُعد	عامل‌ها	شماره سوالات پرسشنامه	تعداد گوییده‌ها	تعداد گوییده‌ها	تعداد پاسخگو
	نگرانی	۱-۵-۹-۱۳-۱۷-۲۰-۲۱	۷	۳۴۴	۳۴۴
	رهایی	۲-۶-۱۰-۱۴-۱۸	۵	۳۴۴	۳۴۴
	خستگی بدنی	۴-۸-۱۲-۱۶-۱۹	۵	۳۴۴	۳۴۴
	افکار نامریوط	۳-۷-۱۱-۱۵	۴	۳۴۴	۳۴۴
	خودگفتاری منفی		۲۱	۳۴۴	۳۴۴
خودگفتاری مشبت	برانگیخته شدن	۴-۸-۱۲-۱۶	۴	۳۴۴	۳۴۴
	کنترل اضطراب	۱-۵-۹-۱۳	۴	۳۴۴	۳۴۴
	اعتماد	۲-۶-۱۰-۱۴-۱۷	۵	۳۴۴	۳۴۴
	آموزش	۳-۷-۱۱-۱۵-۱۸	۵	۳۴۴	۳۴۴
	خودگفتاری مشبت		۱۸	۳۴۴	۳۴۴
	کل پرسشنامه پس از حذف ۱ سؤال	۱	۳۹	۳۴۴	۳۴۴

جدول ۸. میزان همبستگی بین آزمون-آزمون مجدد (ضریب ثبات) پرسشنامه

بعد	عامل (خرده مقیاس‌ها)	تعداد	ضریب سطح معناداری	آزمودنی‌ها	آزمودنی‌ها
خودگفتاری منفی	نگرانی	۵۵	.۰/۶۸۲***	.۰/۰۰۰	
	رهایی	۵۵	.۰/۴۸۹***	.۰/۰۰۰	
	خستگی بدنی	۵۵	.۰/۵۷۰***	.۰/۰۰۰	
	افکار نامریوط	۵۵	.۰/۰۵۷۹***	.۰/۰۰۰	
	خودگفتاری منفی	۵۵	.۰/۶۸۹***	.۰/۰۰۰	
	برانگیخته شدن	۵۵	.۰/۶۸۳***	.۰/۰۰۰	
	کنترل اضطراب	۵۵	.۰/۶۶۹***	.۰/۰۰۰	
	اعتماد	۵۵	.۰/۶۹۶***	.۰/۰۰۰	
	آموزش	۵۵	.۰/۷۰۵***	.۰/۰۰۰	
خودگفتاری مثبت	خودگفتاری منفی	۵۵	.۰/۷۶۵***	.۰/۰۰۰	
	کل پرسشنامه	۵۵	.۰/۷۳۴***	.۰/۰۰۰	

بود. علاوه بر این، با تأیید مقادیر مطلوب در خصوص همسانی (۰/۰۶۹۲) و ثبات پرسشنامه (۰/۰۷۳۴)، در نهایت، مشخص شد که نسخه فارسی پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش (پی.ای.اس.تی.کیو.اس)، با ۳۹ آینتم دارای دو بعد اصلی خودگفتاری منفی و خودگفتاری مثبت و ۸ عامل نگرانی، رهایی، خستگی بدنی، افکار نامریوط، برانگیخته شدن، کنترل اضطراب، اعتماد و آموزش می‌باشد.

با توجه به نتیجه کسب شده و همان‌طور که پیشتر نیز تأیید شده است، می‌توان اذعان داشت افکار براساس واژه‌ها و نه نتایج یا پیامدهایی که آن‌ها در پی خواهند داشت، دارای دو بعد مثبت و منفی هستند. نوع افکاری که شناسایی شده‌اند و قبل از نیز در ادبیات روان‌شناسی ورزشی و در پژوهش‌های مختلف با آن مواجه شده‌اند، مربوط به کاربرد و کارکردهای خودگفتاری است. با بررسی دقیق‌تر بعد مثبت خودگفتاری، پی‌بردن به عامل برانگیخته شدن، نشان می‌دهد که بیانات ابرزی زا (مانند؛ قوی باش) و حداقل تلاش (مانند؛ بهترین کار را انجام بده) در آن جای گرفته‌اند. محتوای اظهارات در این طبقه، دقیقاً

بحث و نتیجه گیری

به منظور بررسی و تأیید روایی سازه خودگفتاری خودکار در ورزش، بررسی مقادیر شاخص‌های مورد نظر نشان داد که تمام عوامل از اعتبار مناسبی (ضریب آلفای بالاتر از ۰/۰۶) برخوردار بود، با این وجود در مرحله اول، تحلیل عاملی تأییدی برای سوال‌ها و نیز برای عامل‌ها اجرا شد. پس از عدم تأیید کامل مدل اندازه‌گیری مرتبه اول که نشان داد تنها یکی از سوالات عامل برانگیخته شدن از میزان بحرانی تی کمتر بود و با بررسی همسانی درونی سوالات، نشان داده شده که با حذف این سوال از عامل برانگیخته شدن، میزان آلفا از ۰/۷۲۴ به ۰/۸۳۳ افزایش خواهد داشت، لذا شرایط حذف سوال فراهم شد؛ و پس از حذف سوال مذکور، روایی سازه مدل دوم مجدداً با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج تحلیل عاملی تأییدی مدل دوم نشان داد که همه آنها در حد ۰/۹ هستند و تنها شاخص «نیکویی برآش» نزدیک به ۰/۸ بود؛ به علاوه مقدار نسبت مجدد کای دو به درجه آزادی کوچکتر از ۳ بود که نشان دهنده تناسب مدل نهایی

برای اجرا حائز اهمیت باشد و بر تضمیم‌گیری آن‌ها اثرگذار باشد. در این طبقه اظهارات ورزشکاران با علائمی از خستگی و احساس ناخوشایند بدن همراه است (مانند: من خستهام، بدنم امروز به من کمک نمی‌کند). در برخی موارد، چنین بیاناتی با افکار رهایی نیز مرتبط است (مانند: من فکر می‌کنم شکست خواهم خورد). درنهایت، عامل چهارمی هم در این بعد مشاهده شد که کاملاً با بازی و رقابت ورزشکاران غیرمرتبط بود و تحت عنوان افکار نامربوط نام‌گذاری شد. این عامل در پرسش‌نامه اصلی از ارتباط بالایی با خودگفتاری منفی برخوردار است (زوریانوس و همکاران، ۲۰۰۹) درحالی‌که در نسخه فارسی بیشترین ارتباط بعد خودگفتاری منفی با عامل نگرانی در بالاترین میزان و با افکار نامربوط در کمترین میزان می‌باشد. تفسیر متفاوت ورزشکاران از خودگفتاری منفی در هر کشور و اهمیت دادن بیشتر به نگرانی نسبت به افکار غیرمرتبط در ورزشکاران ایرانی می‌تواند یکی از دلایل احتمالی این تناقض باشد. البته، شاید کم بودن تعداد سؤالات این عامل نیز منجر به این نتیجه در نسخه فارسی شده باشد.

بررسی ارتباط بین خودگفتاری و اجرا که یک ارتباط دوطرفه بین آنها وجود دارد؛ از جالب‌توجه‌ترین موضوعات بر حسب پرسش‌های ورزشی رقابتی است. از یک سو، این که اجرای ورزشکاران، آن‌چه ورزشکاران به خود می‌گویند، را تحت تأثیر قرار می‌دهد و از سویی دیگر این که آن‌چه ورزش کاران به خود می‌گویند ممکن است بر اجرای آنها اثرگذار باشد. هنگام تمرین و احتمالاً حتی بیشتر وقتی که فرد در حال رقابت است، کیفیت اجرا و پیشرفت ورزشکاران در راستای بهدست آوردن اهداف آنها، دامنه و وسعت خودگفتاری‌شان را تعیین می‌کند. وقتی اجرا خوب است، به احتمال زیاد ورزشکاران دارای خودگفتاری

مشابه با آنچه است که در پژوهش پیشین (وینبرگ، گولد و جکسون، ۱۹۸۰) به ارزیابی اثرات خودگفتاری مثبت پرداخته شده و عنوان شده بود که تکنیک‌های برانگیخته شدن موجب افزایش انگیزش و انرژی افراد می‌شود. دومین عامل این بعد نیز اعتمادبه نفس بود که نشان‌دهنده خودبازی و اعتقاد فرد به کفايت توانایی‌هایش می‌باشد. سومین عامل از بعد خودگفتاری مثبت مربوط به آموزش بود که در آن میان برخی به صورت عمومی (مانند: تمرکز کن یا روی بازیت تمرکز کن) و برخی دیگر مختص به رشته ورزشی (مانند: روی بکهندت تمرکز کن یا زانوهایت را خم کن) بود. با تأیید شدن این عامل در خودگفتاری، همان طور که نیدرف (۱۹۹۳) بیان کرده بود، خودگفتاری موجب هدایت و تمرکز کردن توجه به علایم مرتبط با تکلیف می‌شود. چهارمین عامل از این بعد، مربوط به اظهاراتی بود که مرتبط با کنترل اضطراب بود. در این عامل، ورزشکاران، حالات هیجانی و شناختی مطلوب را یادمی‌گیرند و این امر به آن‌ها کمک می‌کند تا بیش از اندازه برانگیخته نشوند و بتوانند بر علایم و نشانه‌های اضطراب تسلط یابند (هاتون و جونز، ۱۹۹۹ به نقل از زوریانوس و همکاران، ۲۰۰۹).

چنین شرایطی در بعد خودگفتاری منفی نیز مورد توجه واقع شد و در پژوهش حاضر به چهار عامل دست یافته شد. اولین عامل مربوط به اظهاراتی شامل نگرانی و خودارزیابی‌های منفی بود. مقایسه اجتماعی و مقایسه عملکرد در این طبقه جای دارد و بیشتر به عنوان افکار منفی در ورزشکاران تجربه می‌شود (هتریجئورکیادیس و بیدل، ۲۰۰۰). دومین طبقه مربوط به علایم رهایی و عقب‌کشیدن بود که بخشی از پرسش‌نامه‌های پیشین نیز بوده است و عامل بعدی مربوط به خستگی جسمانی بود که ورزشکاران تجربه می‌کنند. ورزشکاران معمولاً چنین افکاری را در بازی‌های رقابتی تجربه می‌کنند و این مسئله می‌تواند

اجرا شود. در مجموع می توان بیان کرد که خودگفتاری و ارجرا با هم مرتبط هستند و این ارتباط ممکن است توسط عوامل موقعیتی و یا فردی دیگر تنظیم شود (تئودوراکیس و همکاران، ۲۰۱۲؛ لاتینجاک و همکاران، ۲۰۱۰).

علاوه به بررسی یکیهیک عوامل در هر پرسشنامه در خصوص این که تنها یک سؤال از گزینه های پرسشنامه اصلی حذف شد می توان این گونه استدلال کرد که استفاده از عبارت بیا برویم شاید در کشور یونان که نسخه اصلی در آنجا تپهه شده است، دارای مفهوم بوده باشد، اما در میان ورزشکاران ایرانی، عبارتی در قالب خودگفتاری تلقین نمی شود و بدون مفهوم می باشد و شاید یکی از دلایل حذف این عبارت از مفاهیم مربوط به خودگفتاری همین باشد. چنانچه هر تو بیان می کند، تنها موضوعی که در روایی و پایابی پرسشنامه ها قابل توجه بوده سختی و نگرانی در ترجمه از زبان انگلیسی به زبان دیگر و ایجاد فهم مناسب برای ورزشکاران است (به نقل از طهماسبی، ۲۰۱۴).

با بررسی بیشتر، مشاهده شد که روایی و پایابی این پرسشنامه تا کنون تنها در دو کشور مورد مطالعه واقع شده است. در نسخه آلمانی، اشنایدر^۱ (۲۰۱۴) در مقاله ای تحت عنوان "خودگفتاری: روایی دوم پرسشنامه خودگفتاری خودکار در ورزش)" گزارش می کند که در نسخه آلمانی برازش مناسبی برای مدل هشت عاملی با $\chi^2(df = 637) = 1106.82$, $\chi^2/df = 1.74$, CFI = .97, RMSEA = .05. این پرسشنامه در ورزش های تیمی مورد تأیید قرار گرفته است. در این پژوهش دو عامل خودگفتاری مثبت (شامل؛ فعل سازی، تنظیم اضطراب، اعتماد به نفس و آموزش) و خودگفتاری منفی (شامل؛ نگرانی، بی اعتنایی، خستگی بدنی و

مثبتتر (مانند؛ خوش بینی به خود) هستند و کمتر به صورت منفی (مانند؛ سرزنش خود) با خود حرف می زنند، و بالعکس وقتی که اجرای آنها ضعیف است دارای خودگفتاری منفی تر (مانند؛ ملامت کردن خود) هستند و کمتر به صورت مثبت (مانند؛ تحسین خود) با خود حرف می زنند. به عبارت دیگر، صحبت کردن مثبت با خود ممکن است اعتماد به نفس را افزایش دهد و تمرکز بهتری را ایجاد کند، به طوری که می تواند منجر به بهبود و پیشرفت در اجرا شود؛ در حالی که وقتی خودگفتاری منفی باشد، ممکن است ورزشکاران احساس پائس^۲ و درماندگی^۳ داشته و متعاقب آن تلاش آنها کاهش یافته یا از پیگیری هدف دست بکشند (تئودوراکیس و همکاران، ۲۰۱۲؛ لاتینجاک، توریگروسا و رنوم^۴، ۲۰۱۰). با این حال، این ارتباطات، مستقیم نیستند. ممکن است ورزشکاران اجرای خوبی داشته باشند اما حواس شان پرت باشد و تداخل ایجاد شده باشد و افکاری مانند؛ جشن ها و یا مصاحبه های پیش رو و غیر مرتبط با تکلیف در ذهن آن ها باشد و بر عکس ورزشکارانی که خوب عمل نمی کنند ممکن است از اظهارات مرتبط با تکلیف استفاده کنند و برای پیشرفت اجرای شان تمرکز داشته باشند و حداکثر تلاش خود را برای رسیدن به هدف شان بکنند (هتزیجور گیادیس و بیدل، ۲۰۰۱). به طور مشابهی صحبت کردن مثبت با خود ممکن است موجب اطمینان بیش از حد شود یا توجه را مختل کند بنابراین، اثرات محرکی روی اجرا دارد و بیان اظهارات منفی به خود ممکن است اثرات محرک و برانگیزاننده داشته باشد و موجب تسهیل

1 . self-affirmative

2 . self-deprecatory

3 . self-blame

4 . self-praising

5 . disheartened

6 . helpless

7 . Latinjak, Torregrosa, & Renom

موقعیت بومی و زبان مورد استفاده در کشورهای مختلف ممکن است تحت تأثیر قرار گرفته باشد. هم‌چنین این نتایج می‌تواند تحت تأثیر بافت^۲ و زمینه‌ای (رشته ورزشی) که تحقیق در آن اجرا شده یا برحسب تغییرپذیری فرهنگی تغییر کند. علاوه بر خصوصیات فردی در نمونه‌های حاضر، سطح ورزشکاران (نخبه در تحقیقات گذشته) و گروه سنی افراد نیز می‌تواند به عنوان نکته قابل توجه در بررسی این تفاوت باشد.

در مجموع، به نظر می‌رسد، به دلیل تفاوت‌های فرهنگی موجود در کشورهای اروپایی با کشور ایران و ادراک و تفسیر متفاوت ورزشکاران ایرانی نسبت به بکارگیری اصطلاحات متداول خودگفتاری، یک گویه از خودگفتاری مثبت و از عامل برانگیخته شدن پرسشنامه حذف شد و بر این اساس پرسشنامه حاضر با توجه به فرهنگ‌های متفاوت در کشورهای مختلف با حذف یک گویه، اکنون قابلیت استفاده برای ورزشکاران رشته‌های تیمی و انفرادی در هر دو جنس دختر و پسر را دارد می‌باشد.

تاکنون در خصوص این پرسشنامه مطرح شده بود که دو بُعد اصلی مثبت و منفی خودگفتاری در آن قابل حمایت است، اما با توجه به این که هنوز نمی‌دانستیم این پرسشنامه در داخل کشور قابل استفاده و کاربرد می‌باشد و آیا میزان روایی و پایایی آن اجازه استفاده از آن را به محققان خواهد داد، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که با توجه به تفاوت‌های فرهنگی و دربرگرفتن پرسشنامه حاضر برای هر دو جنس و رشته‌های تیمی و انفرادی پژوهش‌گران و روان‌شناسان ورزشی، می‌توانند از این پس از نسخه تعدل یافته ۳۹ سؤالی استفاده کنند و البته پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های بعدی بومی سازی و اصطلاحات رایج و متداول خودگفتاری میان ورزشکاران ایرانی ابتدا

افکار نامریوط) مورد تأیی واقع شده است. همچنین، میزان روایی و پایایی برای رشته‌های انفرادی و دوبل که روی ۲۷ ورزشکار (۷۸ زن و ۱۴۰ مرد) با میانگین سنی ۲۷/۱۷ انجام شد نیز دارای شاخصه‌های برازش خوبی با مدل عاملی ۸ خرد مقیاس و ۴۰ گویه $\chi^2/\text{df} = 1224.00$, $\chi^2/\text{df} = 1.71$, CFI = .93, RMSEA = .06, TLI = .93] شد که همسانی درونی برخی مقیاس‌ها مورد تأیید قرار گرفته و از ۹۰٪ تا ۷۳٪ متغیر بوده است. در نتیجه، محقق بیان می‌کند که نسخه آلمانی این پرسشنامه برای اندازه‌گیری خودگفتاری در ورزش-های انفرادی و تیمی در طول رقابت قابل کاربرد است. نویسنده نیز پیشنهاد می‌کند که برای روای پرسشنامه در گروه‌های ورزشی هنوز به تعداد بیشتری از نمونه‌ها نیاز است و باید این نکته مورد توجه واقع شود (اشتايدر، ۲۰۱۴). لاتینجاک، ویلادریخ، آلکاراز و توریگروسا^۱ (۲۰۱۵) در پژوهش خود، پس از ترجمه و معادل‌سازی واژه‌ها به زبان اسپانیایی توسط گروه متخصص، نسخه تأیید شده قبل از بررسی تحلیل عاملی را با ویرایش ۱۶ گویه در اختیار ۲۶۳ ورزشکار از رشته‌های مختلف ورزشی و باسطوح مختلف (میانگین سنی و انحراف استاندارد: 20.30 ± 3.08) قرار دادند. نتایج آنها سطوح قابل قبولی از همسانی درونی (با دامنه آلفای ۷۰٪ تا ۸۳٪) را نشان داد. به علاوه مدل ساختاری شامل اضطراب پیش از رقابت برای بررسی‌های بیشتر با توجه به ارتباط بین خودگفتاری و اضطراب رقابتی پیشنهاد شد. در نهایت نیز برخی کاربردها در خصوص روش شناختی نیز مورد بحث واقع شد (لاتینجاک، ویلادریخ، آلکاراز و توریگروسا، ۲۰۱۵). حائز اهمیت است بداییم، وجه تمایز ایجاد شده در ترجمه نسخه فارسی با نسخه‌های آلمانی و اسپانیایی، بسته به

- Oriented and Ego-Oriented Individuals. *Turkish Journal of Scientific Research.* Vol, 2(4), Pp: 106-111 .
6. Hanton, S., & Jones, G. (1999). The effects of a multimodal intervention program on performers: II. Training the butterflies to fly in formation. *The Sport Psychologist* .13(1), Pp:15-41.
  7. Hardy, J. (2006). Speaking clearly: A critical review of the self-talk literature. *Psychology of Sport and Exercise*, 7(1), Pp:81-97 .
  8. Hardy, J., Hall, C. R., & Hardy, L. (2005). Quantifying athlete self-talk. *Journal of Sports Sciences*, 23(9), Pp:905-917.
  9. Hatzigeorgiadis, A., & Biddle, S. J. (2000). Assessing cognitive interference in sport: Development of the Thought Occurrence Questionnaire for Sport. *Anxiety, Stress and Coping*, 13(1), Pp: 65-86 .
  10. Hatzigeorgiadis, A., & Biddle, S. J. (2001). Athletes' perceptions of how cognitive interference during competition influences concentration and effort. *Anxiety, Stress and Coping*, 14(4), Pp: 411-429 .
  11. Kline, R. B.(2005) Principles and practice of structural equation modeling: New York: The Guilford Press. Pp:29.
  12. Kolovelonis, A., Goudas, M., & Dermitzaki, I. (2011). The effects of instructional and motivational self-talk on students' motor task performance in physical education. *Psychology of Sport and Exercise*, 12(2), Pp:153-158 .
  13. Latinjak, A. T., Torregrosa, M., & Renom, J. (2010). Studing the effects of self-talk on thought content with male adult tennis players. *Perceptual and motor skills*, 111(1), Pp:249-260 .

بررسی شوند و چنان‌چه در نسخه آلمانی محققان بیان کرده‌اند، تعداد گویه‌ها در مواردی که همسانی و یا همپستگی کمتری را با ابعاد نشان داده‌اند، جایگزین شوند.

درپایان، لازم است از زحمات دانشجویان عزیزی - خانم‌ها: افشاری و مرادی - که در جمع آوری داده‌ها همراه این پژوهش بودند و همچنین تمامی ورزشکارانی که به تکمیل پرسشنامه پرداختند، سپاس‌گزاری شود.

منابع:

1. Aghdasi, M. T., & Rezghi, K. (2014). The Comparison of the Efficiency of Instructional Self-Talk to Mother and Second Language in Learning of Archery. *International Journal of Basic Sciences and Applied Research*, 3(8), Pp: 569-573. In Persian
2. Aghdasi, M. T., & Touba, N. (۲۰۱۲) . The effects of instructional self-talk on girl's performance, retention and transfer of dart throwing in late childhood and adolescence. *Journal of Physical Education and Sport*, 12(3), Pp: 391. In Persian
3. Boroujeni, S. T., & Ghaheri, B. (2011). The effect of motivational self-talk on reaction time. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 29, Pp: 606-610 .
4. Chang, Y.-K., Ho, L.-A., Lu, F. J.-H., Ou, C.-C., Song, T.-F., & Gill, D. L. (2014). Self-talk and softball performance: The role of self-talk nature, motor task characteristics, and self-efficacy in novice softball players. *Psychology of Sport and Exercise*, 15(1), Pp: 139-145 .
5. Dorri, N., Aslankhani, M. A., & Farokhi, A. (2015). A Comparison of Effect of Instructional Self-Talk and Motivational Self-Talk on Task-

14. Latinjak, A. T., Viladrich, C., Alcaraz, S., & Torregrosa, M. (2015). Spanish adaptation and validation of the Automatic Self-Talk Questionnaire for Sports. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*(ahead-of-print), Pp: 1-12 .
15. Mahoney, M. J., Gabriel, T. J., & Perkins, T. S. (1987). Psychological skills and exceptional athletic performance. *The Sport Psychologist* . 1(3), Pp: 181-199.
16. Matsamournen, J. (Ed.). (2011). *small book of test theory and test construction*. Translator: Kamkar, S.H., & Asraee, A (ed:1.), Tehran, Behineh. Pp:66.
17. Newton, M., Duda, J. L., & Yin, Z. (2000). Examination of the psychometric properties of the Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire-2 in a sample of female athletes. *Journal of Sports Sciences*, 18(4), Pp: 275-290 .
18. Nideffer, R. M., & Sharpe, R. C. (1993). Attention control training. *Handbook of research in sport psychology*, Pp: 542-55.
19. Sabounchi, H., & Sanatkaran, A. (2015). The effects of motivational and instructional self-talk on male basketball players' performance 4(5), Pp: 590-595.
20. Schneider, P. (2014). Self-talk: A second validation of the ASTQS (Automatic Self-Talk Questionnaire for Sports .*Research design POS-3* .
21. Tahmasebi Boroujeni, S., Shahbazi, M., & Salehi, K. (2014). Study on validity and reliability of Perceived Motivational Climate in Sport Questionnaire-2(PMCSQ-2) for Iranian athletes. *Research in Sport Management and Motor Behavior*, 3(6), Pp: 29-45. In Persian
22. Theodorakis, Y., Hatzigeorgiadis, A., & Chroni, S. (2008). The functions of self-talk questionnaire: investigating how self-talk strategies operate. *Measurement in Physical Education and Exercise Science*, 12(1), Pp:10-30.
23. Theodorakis, Y., Hatzigeorgiadis, A., & Zourbanos, N. (2012). Cognitions: Self-talk and Performance. In S. Murphy: Oxford Handbook of Sport and Performance Psychology. Part Two: Individual Psychological Processes in Performance. New York. Oxford University Press .Pp: 191-212 .
24. Thomas, P. R., Murphy, S. M., & Hardy, L. (1999). Test of performance strategies: Development and preliminary validation of a comprehensive measure of athletes' psychological skills. *Journal of Sports Sciences*, 17(9), Pp: 697-711 .
25. Van Raalte, J. L., Brewer ,B. W., Rivera, P. M., & Petitpas, A. J. (1994). The relationship between observable self-talk and competitive junior tennis players' match performances. *Journal of Sport & Exercise Psychology* .16(4), Pp: 400-415.
26. Weinberg, R., Miller, A., & Horn, T. (2012). The influence of a self-talk intervention on collegiate cross-country runners. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 10(2), Pp:123-134 .
27. Weinberg, R. S., Gould, D., & Jackson, A. (1980). Cognition and motor performance: Effect of psyching-up strategies on three motor tasks. *Cognitive therapy and research*, 4(2), Pp: 239-245 .

28. Zervas, Y., Stavrou, N. A., & Psychoountaki, M. (2007). Development and validation of the self-talk questionnaire (S-TQ) for sports. *Journal of Applied Sport Psychology, 19*(2), Pp:142-159 .
29. Zourbanos, N., Hatzigeorgiadis, A., Bardas, D., & Theodorakis, Y. (2013). The effects of self-talk on dominant and non-dominant arm performance on a handball task in primary physical education students. *The Sport Psychologist, 27*, Pp:171-176 .
30. Zourbanos, N .,Hatzigeorgiadis, A., Chroni, S., Theodorakis, Y., & Papaioannou, A. (2009). Applied Research Automatic Self-Talk Questionnaire for Sports (ASTQS): Development and Preliminary Validation of a Measure Identifying the Structure of Athletes' Self-Talk. *The Sport Psychologist, 23*(2), Pp:233-251.

پرسش‌نامه خودگفتاری خودکار در ورزش

ردیف	تعریف	همیشه	غلب	گاهی اوقات	به ندرت	هرگز
۱	من می‌بازم			۲	۱	.
۲	می‌خواهم بازی را متوقف کنم			۳	۱	.
۳	تشنه ام			۴	۱	.
۴	بدنم در شرایط خوبی نیست			۳	۱	.
۵	دوباره اشتباه کدم			۴	۱	.
۶	می‌خواهم از اینجا بروم			۳	۱	.
۷	امشب چه کار خواهم کرد			۴	۱	.
۸	خسته ام			۳	۱	.
۹	من به خوبی دیگران نیستم			۴	۱	.
۱۰	دیگر نمی‌توانم ادامه دهم			۳	۱	.
۱۱	گرسنه ام			۴	۱	.
۱۲	امروز خراب کدم			۳	۱	.
۱۳	به هدف نمی‌رسم			۴	۱	.
۱۴	حال گرفته است			۳	۱	.
۱۵	می‌خواهم دوش بگیرم			۴	۱	.
۱۶	امروز بدنم کمک نمی‌کند			۳	۱	.
۱۷	نمی‌توانم تمرکز کنم			۴	۱	.
۱۸	فکر می‌کنم باید تلاشم را متوقف کنم			۳	۱	.
۱۹	دستها / پاهایم از خستگی می‌لرزند			۴	۱	.
۲۰	این کار را انجام نمی‌دهم			۳	۱	.
۲۱	دیگران در مورد اجرای ضعیف من چه فکری می‌کنند			۴	۱	.
۲۲	آرام باش			۳	۱	.
۲۳	خودم را باور دارم			۴	۱	.
۲۴	روی هدف تمرکز کن			۳	۱	.
۲۵	قوی باش			۴	۱	.
۲۶	ناراحت نباش			۳	۱	.
۲۷	خیلی خوب آماده ام			۴	۱	.
۲۸	الان روی کاری که باید انجام دهی تمرکز کن			۳	۱	.
۲۹	% باش			۴	۱	.
۳۰	خونسرد باش			۳	۱	.
۳۱	اسسas قدرت می‌کنم			۴	۱	.
۳۲	روی بازیت تمرکز کن			۳	۱	.
۳۳	بهترین اجرات را انجام بدہ			۴	۱	.
۳۴	استرس نداشته باش			۳	۱	.
۳۵	من می‌تونم این کار را انجام دهم			۴	۱	.
۳۶	روی تکنیکت تمرکز کن			۳	۱	.
۳۷	محکم باش			۴	۱	.
۳۸	به توانایی های خودم باور دارم			۳	۱	.
۳۹	تمرکز کن			۲	۱	.